

**ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**REGIERUNGS-BLATT
DES KOENIGREICHS
GRIECHENLAND.**

ΑΡΙΘ. 14.

1835.

N. 14.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Μαΐου.

ATHEN, 21. Mai.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) Περί των εις πολιτικάς υποθέσεις δικαιωμάτων των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, εμπειροτεχνών κλπ. — 2) περί ανανεώσεως των δικαιογράφων εκείνων των ιδιωτικών κτημάτων, οσα μετέβησαν εις των ιδιωτών την κυριότητα απ' αρχής του υπέρ της ελευθερίας αγώνος μέχρι της κατασάσεως της παρούσης Κυβερνήσεως, δηλ. από 9 Ιανουαρ. 1832 έως 6 Φεβρουαρίου 1833. — 3) περί αναπληρωτικών άρθρων του περί Δήμων Νόμου. — 4) περί των συζητήσεων του Υπουργικού Συμβουλίου. — 5) ότι κηρύττεται ενήλιξ ο Αλέκος Αχολος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των εις πολιτικάς υποθέσεις δικαιωμάτων των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και εμπειροτεχνών και λ. π.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προαίσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν εις πολιτικὰς υποθέσεις καλουμένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ εμπειροτεχνῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

ΤΙΤΛΟΣ I.

Γενικὸν ὄρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ἔστω κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, εμπειροτέχνης, ἐρμηνεύς ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον δικαιοδοτικῶν, συμβιβαστικῶν Ἀρχῶν ἢ τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν τινα λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων ἐνταῦθα δε συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

INHALTS ANZEIGE.

Verordnungen. Die Gebühren der Zeugen, Sach- und Kunstverständigen und andere Kosten in Civilsachen betr. — Renovation der Erwerbstitel über die seit dem Beginn des Freiheitskampfes bis zum Eintritte der gegenwertigen Regierung Griechenlands, also vom 9. Januar 1832 bis 6. Februar 1833, in Privateigenthum übergegangenen Staatsgüter betr. — Einen Additional-Paragraph zum Gemeinde-Gesetz betr. — Die Beratungen des Ministerrathes betr. — Den Alekos Acholos betr.

VERORDNUNG.

Die Gebühren der Zeugen, Sach und Kunstverständigen und andere Kosten in Civilsachen betr.

OTTO

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir haben auf Antrag Unseres Staatssecretärs der Justiz über die Gebühren der Zeugen, Sach- und Kunstverständigen und andere Kosten in Civilsachen beschlossen und verordnen, wie folgt.

TITEL I.

ALLGEMEINE BESTIMMUNGEN.

Art. I.

In allen denjenigen Fällen, wo Jemand nach Massgabe des Gesetzbuches über Civilverfahren als Zeuge, Sach- oder Kunstverständiger, Dolmetscher oder Inhaber relevanter Urkunden berufen und verwendet wird, es sei vor Schiedsrichtern, dem Vermittelungsamte, oder den ordentlichen Gerichten, bei gerichtlicher Beschlagnahme, Siegelabnahme, Veräußerung, Verhaftung eines Schuldners oder Erbschaftstheilung, hat er Anspruch auf eine billige Entschädigung für Zeitverlust und Auslagen. Hieher werden auch die Instrumentszeugen, welche die Notare gesetzlich beizuziehen haben, gezählt.

Αρθρ. 2.

Αποζημιώσιν να απαιτήσωσι δεν δύνανται.

1. Οί κατά τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

2. Ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ζῆλωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λειποντες στρατιῶται, ἐὰν παρομοίως ἢ ἀκρόασις των γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τοῦλάχιστον δεν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσωσιν ἕνεκα τούτου πλείοτερον τοῦ ἡμίσεος μυριομέτρου (μῖξ ὥρας δρόμου).

3. Οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατὰ τὰς περὶ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, π. χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ δήμου των προσαγόμενοι Δήμαρχοι ἢ Δημαρχῶν πᾶρσοφοί.

Αρθρ. 3.

Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἀπὸ τινα φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληροῦνται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὠρισμένα.

Αρθρ. 4.

Εἰς μάρτυρας θήλειος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἡμισυ τῆς προσδιωρισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παιδὲς κατωτέρου τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρία, συνρδεύονται κατὰ τὴν ὁδοπορίαν ἢ κατὰ τὴν διαμονῆς των ἀπο πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον, ἢ κληδεμόνα· ὁ συνοδευσας, ὑπαίθεμενον τ οὔτος δύνανται νὰ παρουσιασθῆ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μαρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημιώσιν.

Αρθρ. 5.

Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἢμποροῦν νὰ απαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

Αρθρ. 6.

Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύλακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρ. 430 ἀρ. 4 τῆς Πολ. Δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρουσιν εἰς πολιτικὰς δικὰς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον Δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δια μῆσει προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἐξοδα ὁδοπορίας.

Αρθρ. 7.

Τὰ δικαιώματα διαγράφονται (assigner) καὶ πληροῦνται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῶσι ρητῶς ἄλλα αἱ κατωτέρω ὀρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπερέβλητος ὅρος.

Ἡδὴ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα, ἐπερωτᾶται ἀπο τὸν δικαστή, ἢ τὸν ἐνεργῶντα (instrumenter) δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐὰν ἀπαιτῆ δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἢ ἀπόκρισίς του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐὰν αὐτὸν πρέπη νὰ τεθῆ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεις τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολὰς (Auslagen).

Art. 2.

Keine Entschädigungen können dagegen verlangen:

a. Diejenigen, welche nach Art. 319 et 320 des des Procedurgesezes als Zeugen entweder zu Haus oder am Aufenthalts-Orte vernommen werden müssen.

b. Alle aus öffentlichen Kassen b'soldete Civil- und Militairbeamten, Offiziere, Angestellte und nicht beurlaubte Soldaten, in soferne die Vernehmung gleichfalls an ihrem Wohnsitz resp. Aufenthaltsorte statt findet, oder wenigstens keine Reise über einen halben Myriameter (eine Wegstunde) nothwendig macht.

c. Die innerhalb ihrer Gemeindebezirke als Zeugen oder Sachverständige in den vom Geseze bestimmten Fällen, z. B. bei gerichtlicher Beschlagnahme von Immobilien, beizuziehenden Bürgermeister und Adjunkten.

Art. 3.

Für Zeugen, welche aus irgend einem Verwah-rungsorte unter Bedekung vor Gericht gebracht werden müssen, sind leiglich die Kosten des Transportes nach dem Tarif über die Strafgerichtskosten und den besondern Regulativen zu berechnen und zu vergüten.

Art. 4.

Zeugen weiblichen Geschlechts und Kindern unter 15 Jahren gebührt nur die Hälfte der festgesetzten Entschädigungen. Wenn jedoch Knaben unter 15 Jahren und Mädchen unter 25 Jahren als Zeugen berufen und auf ihrer Reise oder bei ihrem Aufenthalte von Vater, Mutter, Vormund oder Kurator begleitet werden, so soll dem Begleiter, vorausgesetzt, dass er sich in dieser Eigenschaft ausweisen kann, die volle Entschädigung wie einem Zeugen noch besonders zukommen.

Art. 5.

Notorisch kranke und körperlich schwache Zeugen können doppelte Gebühren ansprechen.

Art. 6.

Diejenigen Beamten, welche als Bewahrer von Urkunden gesezlich berechtigt sind, diese in Civilstreitsachen, Art. 430, N° 4 des Procedurgesezes, persönlich vor Gericht zu bringen, haben nur die im Tarife über die Strafgerichtskosten festgesetzten Gebühren und Reisekosten zu liquidiren.

Art. 7.

Die Gebühren sind nur dann in dem Masse anzuweisen und zu bezahlen, wenn und wie sie ausdrücklich verlangt werden; daher sollen die Sätze, wie sie weiter unten folgen, nur als unüberschreitbare Maxima erscheinen.

Die Art und Weise der Anweisung und Bezahlung enthält bereits das Procedurgesez, hinsichtlich der Liquidation wird aber bestimmt, dass jeder, welcher Gebühren anzusprechen hat, vom Richter, Präsidenten oder instrumentirenden Beamten unmittelbar nach der Vernehmung zu befragen sei, ob und welche Gebühren er verlange. Diese Erklärung wird am Schlusse der betreffenden Verhandlung, also vor ihrer Unterzeichnung, wenn diese gesezlich zu erfolgen hat, beigesezt; bei schriftlichen Gutachten soll aber in diesen die Gebühr neben den Auslagen bemerkt werden.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηρούμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθεῖσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ 2.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

Άρθρ. 9.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ μαοτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικά τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἕνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα δὲν ἡμποροῦν νὰ ἴησι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς.

Άρθρ. 10.

Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμερούσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιωρίζεται διὰ τοῦ παρόντος· ἐπὶ ἧ ὅο μὲν Δραχμὰς διὰ τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ συνήθως ἐργάτας (ouvriers), ἐπὶ τρεῖς δὲ Δραχμὰς διὰ τοῦ χειροτέχνας, καὶ ἐπὶ πέντε Δραχμὰς διὰ τοῦ πᾶν ἄλλο ἐπιτηδευμα μετερχομένου.

Τρεῖς ὥραι λογαριζονται ὡς ἡμισεῖα ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

Άρθρ. 11.

Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελευσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀναπαυσιν ἀνοχλαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ· ἐὰν ὁ μάρτυς πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δυνάται ν' ἀπαιτήσῃ διπλᾶ δικαιώματα.

Άρθρ. 12.

Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ἴσον πλεοντέραν ἡμίσεως μυριομέτρου (μια. ὥρας). Ἡ ἐκ' ὅς των ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιουμένη ἀποζημιώσεις συμποσονται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ἐκκαθ' ἑαυτοῦ μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐὰν ὁ μαρτυς δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς ἢ τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημιώσεις οὗται εἶναι ἴση μετὰ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἕκαστην ἡμέραν.

Άρθρ. 13.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδιδ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἐξοδα πορείας καὶ διατροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁρισμένα· ἐν αὐτῷ δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 καὶ τοῦς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑποῦται μὲ τοῦς χειροτέχνας, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τὸν ἄλλο ἐπιτηδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ 3.

Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Άρθρ. 14.

Οἱ ἴρισμαὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, ἐκτὸς ἂν συμῆθῃ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυ-

Art. 8.

Hinsichtlich der Ermässigung der Gebühren wird auf den Art. 219 des Procedurgesezes verwiesen, zugleich aber bestimmt, dass in ausserordentlichen Fällen, welche gegenwärtige Verordnung nicht vorgesehen hat, es dem richterlichen Ermessen überlassen ist, die Gebühren nach Vernehmung der Partheien festzusetzen.

TITEL II.

Gebühren der Zeugen.

Art. 9.

Da die Zeugschaftsleistung nach dem Geiste des Procedurgesezes und des Strafgesezbuches zu den allgemeinen Bürgerpflichten gehöert, so koennen die Gebühren nichts anderes, als eine billige Entschädigung für Zeitverlust und Auslagen, veranlasst durch die Reise und Zehrung, sein.

Art. 10.

Der tägliche nur hmassliche Verdienst des Zeugen ist der allgemeine Masstab für die Zeugengebühr, welcher hiernit zu zwei Drachmen für den Akersmann und den gewöhnlichen Handarbeiter, zu drei Drachmen für den Handwerksmann, und zu fünf Drachmen für jeden andern Geschäftsmann angenommen und festgesetzt wird.

Drei Stunden werden für einen halben Tag gerechnet und die geringste Gebühr ist die eines Viertelages.

Art. 11.

Der Zeitverlust wird so berechnet, dass der Hin- und Rückweg, der Aufenthalt bei Gericht und die zur Erholung noethige Zwischenzeit zusammen genommen, dabei auch die Jahreszeit und Witterung berücksichtigt werden. Muss sich der Zeuge bei seinem Geschäfte durch einen dritten vertreten lassen, so kann er die doppelte Zeugengebühr fodern.

Art. 12.

Für Reise- und Zehrungs-Kosten wird dem Zeugen nur auf den Fall etwas bewilliget, als er über einen halben Myriameter (eine Wegstunde) zurücklegen muss; die Entschädigung, welche neben der Zeugengebühr (Art. 10.) noch besonders zu leisten ist, beträgt, wenn der Zeuge nicht über Nacht vom Hause entfernt bleibt, die Hälfte der hqwertigen Zeugengebühr, ausserdem aber die volle Zeugengebühr und zwar für jeden Tag.

Art. 13.

Die Art. 2. lit. b et c gegenwärtiger Verordnung benannten Personen koennen nur die Vergütung der Reise und Zehrungskosten, welche in Art. 12 nominirt worden sind, ansprechen, wobei die Soldaten dem gewöhnlichen Handarbeiter, die Boten und Diener dem Handwerksmanne, die Beamten, Offiziere und Angestellten aber dem Geschäftsmanne im Sinne des Art. 10 gleich zu halten sind.

TITEL III.

Gebühren der Sach- und Kunstverständigen.

Art. 14.

Die oben Art. 10, 11 et 12 aufgestellten Bestimmungen sollen auch auf die Gebühren der Sach- und Kunstverständigen, dann der Dillmetscher angewendet werden, wenn nicht das eintritt, was Art. 8 als Ausnahme bezeichnet ist und namentlich

ομένη εξήρσεις, ἐν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσῃ; ἀξιολογώτεροι τεχνιτῶν καὶ ἐπισημόνων, τὰς ὁποίας δὲν ε.μπορεῖ νὰ προῖθῃ ὁ κανονισμός.

Ἀρθρ. 15.

Διὰ τὴν ὀροκομοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρησθήσων ἰδιαιτέρη τρόποι τοῦ πραττεῖν συγκαταλογίζονται πρὸς τούτοις καὶ τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα δια τὸν σεσημασμένον χάριτην, τοὺς βοηθοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὁμοῦ δὲν εἰσπορεῖ νὰ γενῆ οὐδεμία ἀπαιτησις ἐπι εγγράφου γνωμοδοτήσεως.

TITAOΣ 4.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἔξοδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

Ἀρθρ. 16.

Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπι τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις καὶ τὰ τῶν δικαιοκτῶν τῶν μεσεγγυηθησομένων κτημάτων (ἐν τῷ ἄρθρῳ 884, 889, 917, 962, 1039 κλπ. τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς) σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουν τούτο αἱ περιστάσεις, τοῦ ὅρου τοῦ ἄρθρου 10

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικὸς μνηστράς, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμοῦ πρέπει νὰ λημβανεται ὡς αὐτοματοῦ ὅρου, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς, 10 Ἀρχιμαὶ τὴν ἡμέραν.

Ἀρθρ. 17.

Τὰ τυπωτικὰ κλπ. ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληθύνονται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολάς.

Ἀρθρ. 18.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἔξοδων τῆς μετακινήσεως φυλακωμένου ἀρρεσμένου, τὰ ὁποία, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωθεῖ νὰ προκαταβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστής, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς καὶ ἐν τῇ ποινικῇ δικταῶν ἠρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοφίλους οἴκους κρατήσεως.

Ἀρθρ. 19.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ Πάριδροι δὲν λαμβάνουσιν τι ἕνεκα ποινικῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος ἐπειδὴ ἢ πρῶτος αὐτῆς πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντα τῶν.

Ἀρθρ. 20.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαιτέροι ὅροι.

Διατάσσεται ὁ πῶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1835.

EN ONOMATI TOY BASILEWS

H ANTIBASILEIA

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπι τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Επικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναθέσεως τῶν δικαιογράφων ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν τὴν κυριότητα ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγώνος μέχρι τῆς κληρονομίας τῆς παρούσης Κελευθώσεως, δηλ. ἀπὸ 9 Ιανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ι Ν Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν πόντων τῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πᾶσαν ἀμφισβόλιαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν

auf bedeutendere Gutachten von Künstlern und Gelehrten, welche in einem Regulative nicht wohl vorgesehen werden können, bezogen werden muss.

Art. 15.

Für die Eidesleistung und Hinterlegung des Gutachtens dürfen die Gebühren besonders angesetzt werden, vorausgesetzt, dass dazu eigene Gänge nothwendig waren; auch ist die Aufrechnung der wirklich in Auslagen für Stempelpapier, Gehilfen etc. gestattet, wogegen aber für die Abfassung des schriftlichen Gutachtens nichts angesprochen werden kann.

TITEL IV.

Uebrige Kosten im Civilverfahren.

Art. 16.

Die Gebühren für Aufseher von Feldfrüchten und solchen Gezeugen ändern, welche mit ge c tlichem Beschlag belegt sind. ferner für die Verwalter zusehender Güter, Art. 888, 889, 917, 962, 1039 etc. des Procedurgesezes, haben die Gerichte und instrumentirenden Beamten jedesmal in den Ernennungen zu bezeichnen und so weit es die Umstände zulassen, dabei die Art. 10 aufgestellte Norm zu beachten.

Dieses versteht sich auch von den Wart- und Executionsboten, für welche jedoch als Maximum nach Art 879 des Procedurgesezes 10 Drachmen für den Tag angenommen sind.

Art 17

Die Druck- s. a Kosten werden immer nach der wirklichen Auslage angesetzt und vergütet.

Art. 18

Hinsichtlich der Transportkosten eines verhafteten Schuldners, welche der betreibende Gläubiger gleich den Alimenten gesetzlich vorzulegen hat, ist unter Berücksichtigung dessen, was der Art. 1009 des Procedurgesezes bestimmt, der Tarif über die Strafgerichtskosten und die Verpflegungsnorm für die öffentlichen Arresthäuser analog anzuwenden.

Art 19.

Für die provisorische Siegelanlegung, welche die Bürgermeister oder ihre Adjunkten gesetzlich vorzunehmen haben, wird ihnen nichts bewilligt, weil diese Handlung zu den dienstlichen Obliegenheiten gezehlt werden muss.

Art. 20.

Ueber die Gebühren der Anwälte und Gerichtsbeamten werden besondere Bestimmungen erfolgen.

Unser Staatssecretär der Justiz ist mit dem Vollzuge gegenwärtiger Verordnung beauftragt.

Athen, den 25. März (6. April) 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF. ARMANSPERG PRÄS. V. KOELLE, V. HIGDECK.
Der Staat secretär der Justiz G. PRAIDES.

VERORDNUNG.

Renovation der Erwerbstitel über die seit dem Beginn des Freiheitskampfes bis zum Eintritt der gegenwärtigen Regierung Griechenland, also vom 9 Jan 1822 bis 6. Febr. 1833, in Privateigenthum übergebenen Staatsgüter betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Um die Eigenthumsverhältnisse en llich über Zweifel und Contestationen zu erheben, und dauernde, unverrückbare Grund-

διαρκείς και ἀμετακινήτους βάσεις εις τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λογοῦ ἀξίων κτηματογραφικῶν πινακῶν καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιοματῶν πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἧτις εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐκδοθέντας νομοῦ, καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρ) 1833 (Ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 32) ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσαμεν τα ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅσοι δι' ὁποιοῦδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 9 Ἰανουαρ. 1822, ἐποχῆν, καθ' ἣν ἦν Ἄσπρη Ἐθνικὴ Συνελευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως ὁ Φεβρουαρίου 1833, ἐποχῆν, καθ' ἣν ἡ ἐκποιήσις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαιῶμα τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐγκρίσεως, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακοινώσωσι τὴν ἐγκτήσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατοχῆς τὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διακοίνωσις γίνεται ἔγγραφως, ἥτοι προφορικῶς κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἥτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἐπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακοίνωσιν ὅμως ταύτην οἰεῖται ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μετ' ἑ. δ. ἰδίων του ἐξῆλων ἀπὸ τὸν συμβολαιογραφὸν γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν ταυτογράφων, παραδιδόμενον πρωτοτύπων.

Ἡ διακοίνωσις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτερον πρωτόκολλον ν' συνοπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον· ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θελοῦν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθωροῦνται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον ὁ ἀπολογιζόμενος ἕμους λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἐνδείξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ οφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθείαν καὶ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευμένα μετὰ τὴν διακοίνωσιν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάναι ἔγγραφα, νὰ ἐπισυναπτῶσι ταῦτ' ἰσχυρῶς τὰ ἀναγκαίως αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκλουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διατάγας αὐτοῦ· εἰδὲ μὴ, ἐπιβιβασαί εἰς αὐτοὺς· ἢ εἰς τὸν §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσηγορευθεῖσα ποινή.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις δὲν ζήτησῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιογράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸ εἰς τὸ προσηγορευθὲν ἄρθρον μνημονευθὲν διατάγμα μὲ 30 ἕως 300 Δραχμῶν πρόσμικτον, τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τούτους ἐφαρμὸς ἢ εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὗτε δύναται ποτὲ νὰ ἐληκῆ ἢ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιογράφα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκνενοίσθη.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον οφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκτήσεως δικαιογραφα ἐπὶ τῆ βίβλου τῶν

lagen für die Austheilung von Staatslände teien so wohl, als für die Herstellung der so wichtigen Grund- und Hypotheknbücher zu gewinnen, haben Wir nach Vernehmung Unseres Staatssecretariats der Finanzen über die in mehreren, vor Unserem Regierungsausschritte erlassenen Gesetzen und Verordnungen vorhaltene, Unserem Rechnungshofe durch die Verordnung vom 27. Sept. resp. 9. Octob. 1833 §. 27— Regierungsblatt N° 32— bereits übertragene Liquidation der Erwerbstitel von Staatsgütern beschloessen, wie folgt:

Art. 1.

Alle Diejenigen, welche aus irgend einem Titel ein Staatsgut in der Periode vom 9. Jan. 1822 bis 6. Febr. 1833, als den Tagen, wo die Nationalversammlung zu Astros den ersten Beschluss über die Veräußerung von Staatsgütern fasste, und wo Wir diese von Unserer speziellen Genehmigung ausdrücklich abhängig machten, erworben haben, sind hiermit aufgefordert, binnen sechs Monaten von heute an bei Unserem Rechnungshofe davon Anzeige zu machen, die darüber in Händen habenden Documente vorzulegen und den Besitztitel erneuern zu lassen.

Art. 2.

Diese Anzeige kann schriftlich oder mündlich, entweder unmittelbar bei Unserem Rechnungshofe, oder bei dem Nomarchen oder Eparchen, in deren Bezirk das Object gelegen ist, geschehen sie muss aber von einer, durch den Notar auf Kosten des Liquidanten gefertigten Abschrift der gleichzeitig zu übergebenden Originaldocumente begleitet ein.

Wird die Anzeige, welche das Object genau bezeichnen muss, mündlich gemacht, so ist darüber ein eigenes, vom Liquidanten mit zu unterzeichnendes Protokoll abzufassen; die Originalurkunden werden von ihm und dem resp. Empfänger auf jedem Blatte gleichfalls unterschrieben. Die Abschrift der Documente, vom Rechnungshofe, dem Nomarchen oder Eparchen visirt, empfangt aber der Liquidant loco Empfangsschein zurück.

Art 3.

Die Nomarchen und Eparchen haben die in Empfang genommenen Urkunden mit der Anzeige jedes und solei beim Rechnungshofe unmittelbar vorzulegen, und mit dieser Vorlage ihre nachgehenden Bemerkungen zu verbinden, überhaupt den denfallsigen Anordnungen Unseres Rechnungshofes zu genügen; im entgegen gesetzten Falle kann der §. 17 der Verordnung vom 27. Sept. resp. 9 Oct. 1833, die Bildung dieser Stelle betreffend, gegen sie angewendet werden.

Art. 4.

Wer innerhalb der Art. 1 festgesetzten Zeit die angeordnete Erneuerung des Besitztels nicht nachsucht, soll nach Maassgabe der im vorstehenden Artikel allegirten Verordnung mit einer Geldstrafe von 30—300 Drach, welche sich nach der Bedeuttheit des Objectes zu richten hat, von Unserem Rechnungshofe belegt und überdiess, auf Betreiben Unseres Staatssecretariats der Finanzen, vor dem competenten Bezirksgerichte auf Edictum der Urkunden nach den Bestimmungen des Gesetzbuches über das Civilverfahren geklagt werden; auf ihn finden ferner die Art. 5 et 7 gegenwärtiger Verordnung keine Anwendung, auch können die erworbenen Staatsgüter, wovon die Besitztitel auf die vorgeschriebene Weise nicht renovirt worden sind, zu keiner Zeit in ein öffentliches Buch gültig eingetragen werden.

Art. 5.

Unser Rechnungshof hat die vorgelegten Erwerbstitel auf den Grund der über Staatsgüterverkaufte bestehenden Gesetze und Ver-

περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κειμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλ. 1823, 16 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβρ. 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλ. 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλ. 1829, 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγούστου 1830, 27 Ὀκτωβρ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβ. 1831. ἂν ἴσως τὰ εὖρη συμφωνῶν, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι ἡμῶν εἰς εἶδος ψηφίσματος τὴν ἀνανέωσιν, τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδεδωθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστά, καὶ τὴν ἐπισημεῖοι τακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἢ ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιογράφα τῆς ἐκτιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἢ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἣτις ὠρίσθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλ. 1832· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται μόνον, ὅταν τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἣτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε ἀνεῖς σφετερισμὸς, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ διακάτοχος μετὰ καλὴν πίσιν (bona fide). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιογράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἔγιναν αἱ ἐκποιήσεις αὗται τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκοπὸν τῆς πολιτείας, ὅς τις πρέπει νὰ ἦναι σφικτὰ συνδεδεμένος μετὰ τῆς ιδιοκτησίας τὴν ἐξασφάλισιν.

Ἄρθρ. 6.

ἂν ἴσως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρῆμα ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα χρεωσοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύνανται τὰ δικαιογράφα ἢ ἀνανεωθῶν προτιήτερα, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἔννομον βεβαίωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸ χρέος τοῦ ὁμοῦ μετὰ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοὺς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ πληρωθῶν τὰ χρήματα. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακαλύψεις.

Ἄρθρ. 7.

ἂν ἴσως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 5, φανερός σφετερισμὸς εἰς τῆς κατοχῆς τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μετὰ καλὴν πίσιν, ἢ ἂν ἴσως ἔγινε παράνομος τις αὐτῶν ἀντιποίησις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συωδευμένην μετὰ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν.

Ἐάν δὲ παραληθῶμεν ἀπὸ εὐλόγους αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιογράφων διὰ συμβιβασμοῦ, θέλομεν δώσει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἰδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολουθοῦντες ὡς παντοτεινὸν κανόνα τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικειᾶς. Ἀλλ' ὁ ἰπολογιζόμενος τῶν κτημάτων διακάτοχος πρέπει τότε νὰ παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἑν δι' ἰδίῳν του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβουλευτικοῦ συντεταγμένου ἔγγραφου, το ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρ. 8.

ἂν ἴσως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως παραδῶθῃ δικαιογράφον δὲν συμφωνῆ μετὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων

ordnungen vom 9. Jan. 1822, 14. Apr. 1823, 16. Juni 1824, 12. Juli 1824, 11. Nov. 1825, 6. Febr. 1826, 16. Apr. 1826, 5. Mai 1827, 10. Apr. 1829, 1. März und 25. März 1830, 21. und 26. August 1830, 27. Octob. 1830, 3. Juni 1831 und 11. Sept. 1831 zu prüfen, und wenn sie diesen entsprechend befunden worden sind, in Unserm Namen die Renovations-Formalität, welche gleich auf die vorgelegten Originalurkunden zu setzen, oder ausser dessen gesondert auszufertigen ist, in einem Beschlusse zu ertheilen, und in dem Ingressationsbuche über die veräußerten Staatsgüter gehörig vorzumerken.

Wir ermächtigen Unseren Rechnungshof, in Berücksichtigung der ausserordentlichen Zeitverhältnisse, unter welchen diese Staatsgüter-Veräußerungen Statt gefunden haben und des in der Befestigung des Privateigenthums zu suchenden obersten Staatszweckes, hierdurch, auch alle jene Erwerbstitel über Staatsgüter zu renoviren, welche entweder den angezogenen gesetzlichen Bestimmungen [nicht genau entsprechen, oder, als nach dem 5. Juni 1832 bis 6. Febr. 1833 gegen das im Londoner Conferenz-Protokoll d. d. 26. Apr. 1832 von den drei Grossmächten niedergelegte Verbot erfolgt, ungiltig wären, insoferne der Kaufweith nach den in der Verkaufsfakte festgesetzten Bedingungen wirklich in die Staatscasse geflossen oder an diese nach Art. 6 noch nachträglich vollständig bezahlt worden ist, keine offenbare Malversation statt gefunden und der Besizer bona fide erworben hat.

Art. 6.

Entdeckt der Rechnungshof Rückstände an Kaufschillingen, welche der Staat noch rechtlich zu fordern hat, so kann der Erwerbstitel erst dann renovirt werden, wenn sich der Inhaber über die nachträgliche Bezahlung des Rückstandes und der von der Verfallzeit und nach 8 % zu berechnenden Zinsen beim Rechnungshof legal ausgewiesen haben wird. Unser Rechnungshof hat jede solche Entdeckung zur Kenntniss des Finanzministeriums zu bringen.

Art. 7.

In dem Art. 5 bezeichneten Falle, wo offenbare Malversation bei Erwerbung des Besitztums unterlaufen ist, und der Besizer nicht bona fide erworben hat, ferner wo eine gesetzwidrige Usurpation vorliegt, soll Unser Rechnungshof die Sache jedesmal gutachtlich zur Entscheidung vorlegen.

Finden Wir Motive, die Renovation des Erwerbstitels auf einen Vergleich hin dennoch zu ertheilen, so werden Wir Unseren Rechnungshof dazu speziel ermächtigen und dabei jederzeit die Grundsätze der Billigkeit und Milde vorwalten lassen. Der Besizer, resp. Liquidant, muss aber sodann die Vergleichstipulationen, welche ihm der Rechnungshof zustellen lässt, binnen 4 Wochen vom Tage der Insinuation an, in einer auf seine Kosten zu errichtenden Notariats Urkunde acceptiren und diese dem Rechnungshofe vorlegen.

Art. 8.

Wenn der nach Art. 4 auf gerichtliche Klage erdite Besitzer dem im Art. 5 allegirten Gesetzen und Verordnungen nicht entspricht und als nichtig von Unserem Rechnungshofe erklärt, oder

των, και κηρυχθη ως ακυρον παρα του Ελεγκτικου Συνεδριου, η αλλως ο απολογιζόμενος δεν δεχθη εντος της διορισθείσης προθεσμίας τον εις το άρθρ. 7 αναφερθεντα συμβιβασμόν, η εαν Ημεεις δι αποφυγήν μεγάλων καταχρήσεων δεν αγαδεχθώμεν την δια συμβιβασμού ανανέωσιν, τότε οφείλει το Ελεγκτικόν Συνεδριον, λαμβάνον υπ' οψιν το άρθρ. 1, 2 και 3 της Πολιτικης Δικονομίας, να εκδώση την αναγκαίαν διοικητικην απόφασιν και να την διακοινώση εις την επί των Οικονομικών Γραμματείαν, η οποια χρεωσεί να καταδιώξη την υπόθεσιν εις τα αρμόδια Πρωτοδικεία κατά τους εις το άρθρον 5 του παρόντος Διατάγματος σημειωθέντας νόμους και διατάγματα, δια να ζητήσει την αφαιρέσιν της κατοχής και την απόδοσιν των καρπών κατά το άρθρ. 852 και 853 της Πολιτικης Δικονομίας.

Εις την επί των Οικονομικών Γραμματείαν και εις το Ελεγκτικόν Συνεδριον ανήκει η εκτέλεσις του παρόντος διατάγματος, το όποιον θέλει δημοσιευθη διχ της Εφημερη της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις, την 30 Μαρτίου (11 Απριλ.) 1835.

EN ONOMATI TOY BASIAEWS
H ANTIBASILEIA

Ο Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ
Ο επί των Οικονομικών Γραμματεὺς της Επικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αναπληρωτικών άρθρων του περι Δήμων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ακούσαντες την γνώμην της Ημετέρας επί των Έσωτερικών Γραμματείας, και κατά πρότασιν του Υπουργικου Συμβουλίου ως προς την αναπλήρωσιν του 13 άρθρου του περι Δήμων νόμου, αποφασίσασμεν και διατάττομεν τὰ ακόλουθα.

Άρθρ. 1.

Οι μοναχοι και ιερομόναχοι δεν έχουν το δικαίωμα, μήτε του εκλέγειν, μήτε του εκλέγεσθαι.

Άρθρ. 2.

Οι δε κοσμοίερείς (κοσμοπύχιδες) έχουν μεν το δικαίωμα του εκλέγειν, όχι όμως και του εκλέγεσθαι.

Άρθρ. 3.

Οι παρόντες όρισμοι έχουν κῦρος και ισχύον νόμου, και πρέπει να δημοσιευθῶσι δια της Εφημ. της Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 4.

Ο επί των Έσωτερικών Γραμματεὺς παραγγέλλεται την δημοσιεύσιν και εκτέλεσιν του παρόντος νόμου.

Εξεδύθη εν Αθήναις, την 31 Μαρτ. (2 Απριλ.) 1835.

EN ONOMATI TOY BASIAEWS
H ANTIBASILEIA

Ο Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Οι Γραμματεὺς της Επικρατείας: Ι. ΚΩΔΕΙΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΧΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των συζητήσεων του Υπουργικου Συμβουλίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προς τελείαν συμπλήρωσιν των άρθρ. 5 και 6 του από 3(15) Απριλίου 1833 οργανικου Διατάγματος, αλούσαντες την γνώμην του Υπουργικου Μας Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάττομεν τὰ ακόλουθα.

Άρθρ. 1.

Δύνανται να παρευρεθῶσι και συμπαραληφθῶσι και άλλα άτομα εις τὰς συζητήσεις, δια τὰς οποίας συγκαλείται το Υπουργικόν Συμβούλιον κατά το άρθρ 6 του ρηθέντος Διατάγματος, εκτος των Γραμματέων της Επικρατείας τῶν εις το 5 άρθρ. του αὐτου Διατάγματος διαλαμβανομένων

der im Art. 7 erwähnte Vergleich vom Liquidanten innerhalb der gegönnten Frist nicht acceptirt worden ist, oder wenn Wir wegen zu grosser Missbräuche die Renovation auf einen Vergleich hin nicht ertheilen lassen können; dann hat der Rechnungshof im Hinblick auf die Art. 1, 2 et 3 des Gesetzbuches über das Civilverfahren den noethigen Administrativbeschluss zu fassen und Unserm Finanzministerium mitzutheilen, welches verpflichtet ist, bei dem competenten Bezirksgerichte in Gemässheit der oben Art. 5 bezeichneten Geseze und Verordnungen auf Besizentzuzung und Früchten-Restitution, nach Art. 852 et 853 des Gesetzbuches über das Civilverfahren, klagend aufzutreten.

Unser Staatssecretariat der Finanzen und Unser Rechnungshof sind mit dem Vollzuge gegenwärtiger Verordnung beauftragt, welche im Regierungsblatte zu verkünden ist.

Athen den 30. März (11.) April 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSPERG PRDT., V. KOBELL, V. HEIDECK,
Der Staatssecretär der Finanzen N. THEOCHARIS.

VERORDNUNG.

Einen Additionalparagraph zum Gemeindegesez betr.

Ο Τ Τ Ο

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir haben auf den Antrag des Staatsministeriums des Innern, nach Vernehmung des Ministerrathes, zur Ergänzung des Art. 13 des Gemeindegesezes vom 27. Dezember 1833 (8. Jänner 1834) zu verordnen beschlossen und verordnen, was folgt.

Art. 1.

Den Mönchen steht bei den Gemeindegewahlen weder die Stimmfähigkeit noch die Wählbarkeit zu.

Art. 2.

Die Weltpriester haben bei Gemeindegewahlen das Stimmrecht ohne Wählbarkeit.

Art. 3.

Vorstehende Bestimmungen erhalten die Kraft eines Gesezes, und sind durch das Regierungsblatt zu verkünden.

Art 4.

Der Staatssecretär des Innern ist mit der Bekanntmachung und dem Vollzuge dieses Gesezes beauftragt.

Athen den 12. April (31. März) 1835.]

IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSPERG Prdt., V. KOBELL, V. HEIDECK.
Die Staatssecretäre: J. COLETTIS, G. PRÄIDIS, N. G. THEOCHARIS, LESUIRE, RIZOS.

VERORDNUNG.

Die Berathungen des Ministerrathes betr.

Ο Τ Τ Ο

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Zur Vervollständigung der Art. V und VI Unserer organischen Verordnung vom 3. (15.) April 1833 haben Wir, nach Vernehmung des Ministerrathes, beschlossen zu verordnen und verordnen, wie folgt.

Art. 1.

Bei den Berathungen, zu welchen der Ministerrath, gemäss Art. VI jener Verordnung, berufen ist, können ausser den im Art. V desselben bezeichneten Staatsbeamten auch andere Individuen beigezogen werden.

Αρθρ. 2.

Η παρέυρεσις αὐτῶν δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἄμεσον Ἡμῶν διάταξιν, ἢ καθ' Ἡμετέραν ἐγκρισιν.

Αρθρ. 3.

Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένης Ἡμετέρας ἀποφάσεις θέλουν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τ' ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἢ αἰ ιδιαίτεραι συνεδριασεῖς, διὰ τὰς ὁποίας θέλουν συγκαλεῖσθαι.

Αρθρ. 4.

Αἱ ψῆφοι τῶν παρέδρων τούτων δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰμὴ συμβουλευτικαὶ (consultatives) σημειόνουσι ὅμως ξεχωριστὰ αἱ γνώμη των παντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αὐταὶ ἀπέχωσι τῆς πλειψηφικῆς, θέλουν τότε σημειουσθαι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

Αρθρ. 5.

Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τοιαῦτα ἄτομα τὸ νὰ ἀναφέρωσι (le référer), τότε ἡ ἀρμοδίος Γραμματεία εἰς τῆς ὁποίας τὸν κλάδον υπάγεται ἡ ὑπόθεσις, πρέπει παντοτε νὰ συναναφέρῃ (le corréferat).

Αρθρ. 6.

Ὅποταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι παρέδροι εἰς τὰς συνεδριασεῖς τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει οὔτοι εἰδικῶς ν' ἀναμνησθῶνται πάντοτε τὴν ὀρκοδοσίαν τῆς δημοσιῶν ὑπηρεσίας των. Ἐὰν οὔτοι δὲν ἦναι εἰς κάμμιναν δημοσιῶν ὑπηρεσίαν, τότε πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὄρκον. « Ἰπὸσχῶμαι πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, » τῆρησιν των Νόμων, εὐσυνειδητὸν ἔκφρασιν τῆς γνώμης μου κατὰ τὴν ἐνδομυχὸν πεποιθήσιν, ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπυλύτως το κεινον κχλον, καὶ ἀπέχων ἀπὸ κατῆ ἐκ πλαγίου σκοποῦ καὶ σκέψιν » πρὸς τοῦτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ « ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς κάμμιναν ἐκ τῶν ἀγνώστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑταιριῶν καὶ ὅτι θέλει τῆρῃσει μυσικότητα τῶν συζητήσεων ».

Αρθρ. 7.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Αρθρ. 8.

Σύμπαντες οἱ Ἰπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσουν καὶ ἐκτελέσουν τὸ παρὸν Διάταγμα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

EN ONOMATI TOY BASILAEWS
H ANTIBASILEIA

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, KOBEL, EIAEK.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας I. ΚΩΑΕΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, I. ΡΙΖΟΣ, ΔΕΣΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Ὅτι κηρύττεται ἐντὶ τοῦ Ἀλέκος Ἀχολος.
Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου Τ. Ε. προ-άσει τῆς ἐπιτῆ, Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀποφαινόμεθα ἐν ἑλίκα τὸν ἐκ Πυργου Ἀλεξὸν Ἀχολον, καὶ διατάττομεν νὰ γνωστοποῖσθῃ τοῦτο πάραυτα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1835.

EN ONOMATI TOY BASILAEWS
H ANTIBASILEIA

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, KOBEL, EIAEK.
Ὁ ἐπιτῆ Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ.

Art. 2.

Diese Beziehung findet jedoch nur Statt auf Unsere unmittelbare Anordnung oder mit Unserer besonderen Genehmigung.

Art. 3.

In Unseren desshalb ergehenden Entschliessungen werden die Gegenstände, zu deren Berathungen diese Individuen beigezogen werden sollen, oder die besonderen Sitzungen, wozu sie zu berufen sind, bezeichnet werden.

Art. 4.

Die Stimmen dieser Beisizer sind blos berathend, sollen jedoch in den Protokollen immer besonders bemerkt, und wenn sie von der Majorität abweichen, auch mit ihren Motiven aufgeföhrt werden.

Art. 5.

Wenn solchen Individuen Referat übertragen werden, soll der Staatssecretär, in dessen Geschäftskreis der Gegenstand einschlägt, immer das Correferat führen.

Art. 6.

Bei Einführung der Beisizer in die Sitzungen des Ministerrathes sind dieselben an den geleisteten Staatsdiener-Eid immer besonders zu erinnern; sind sie keine Staatsbeamte, so sollen sie eidlich geloben Treue dem Könige, Beobachtung der Geseze, gewissenhafte Abgabe ihrer Stimme nach ihrer innern Ueberzeugung mit ausschliesslicher Berücksichtigung des Gemeindewohles und Entfernung aller Nebenrücksichten.

Auch haben sie zu geloben, keiner der Staatsregierung unbekannt geheimer Gesellschaft anzugehören, und über die Berathung Stillschweigen zu halten.

Art. 7.

Gegenwärtige Verordnung soll durch das Regierungsblatt bekannt gemacht werden.

Art. 8.

Sämtliche Staatsecretäre sind mit der Bekanntmachung und dem Vollzuge beauftragt.

Athen den 3. (15) April 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS
DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSPERG PRDT., V. KOBELL, V. HEIDECK.
Die Staatssecretäre: J. COLETTIS, N. THROCHARIS, V. LESUIRE
J. RIZOS, G. PRAIDES.

VERORDNUNG.
Den Alekos Acholos betr.

OTTO
VON GOTTES GNADEN
KOENIG VON GRIECHENLAND.

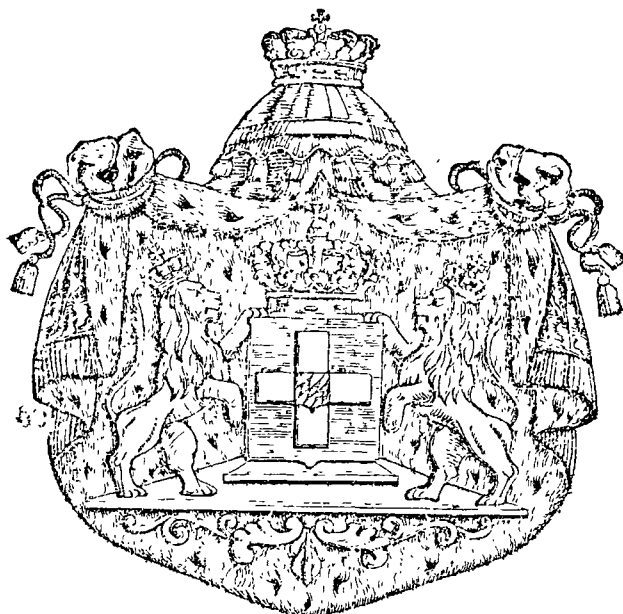
Auf den Antrag des Justizministeriums vom 18. (30.) April d. J. wird Alekos Acholos von Pyrgos für majoren erklärt, was sofort auszuschreiben und öffentlich bekannt zu machen ist.

Athen den 26. April (8. Mai) 1835.

IM NAMEN DES KOENIGS
DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSPERG PRDT., V. KOBELL, V. HEIDECK.
Der Staatssekretär der Justiz G. PRAIDES

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

1855.

FN ΑΘΗΝΑΙΣ, 19^η Οκτωβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) περί τῆς καθιέρωσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. — 2) περί πληρωμῶν. — 3) περί εἰσπραξέως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων. — 4) ὅτι κηρύττεται ἐν ἡλίῃ ὁ Κ. Α. Μανίκας. — Δηλοποιήσεις περί μεταθέσεως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Καρυσίας εἰς Κόμπην.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῆς καθιέρωσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 75 τοῦ ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περί

τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῆ τὴν 28 Ὀκτωβρίου Τ. Ε. παλ. χρονολ.

Ἄρθρ. 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμθαίνει εἰς ἐνέργειαν τὸ ἡμέτερον ὀργανικὸν Διατάγμα ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περί σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις

τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

I. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ δύνανται νὰ πληρῶσωσιν εἰς τὰς προθεσμίας τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρεὴ τῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει ταῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, διατάττομεν, νὰ δέχεται ἕκαστος Ταμίης Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας τὰς εἰς αὐτὸν προσφερομένας ἀπὸ ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ποσότητες, τὰς ὁποίας οὗτοι ἤθελον χρεωστῆ εἰς ἄλλο Ταμεῖον Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας· θέλει δὲ δίδει δι αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου Ταμεῖου τακτικὸν γραμματίον παραλαβῆς εἰς τὸν πληρωτὴν ὄσως, παρουσιαζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θέλει λαμβάνει, ἀφοῦ γενῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι λογιστικαὶ πράξεις καὶ ἐγχειρισθῆ τὸ εἰρημένον γραμματίον, τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐξωφλημένου.

Τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τοιαύτη πληρωμὴ, περᾶ τὰς ποσότητας μόνον ὡς ἔσοδα εἰς λογαριασμὸν καὶ πίστωσιν τοῦ προΐσκαμένου Ταμεῖου· τὸ δὲ Ταμεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ πληρωμὴ, τὰς περᾶ ὡς ἔσοδα καὶ ἐν ταῦτῳ ὡς ἔξοδα πιστοποιούμενα δια τοῦ ληφθέντος γραμματίου τοῦ ἄλλου Ταμεῖου.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τροπολογοῦν τὸν §. 35 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμεῖων Διατάγματος ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν αἰτήσεων περὶ παρεκτάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλουμένων Μᾶς δίδει ἀφορμὴν, νὰ διατάξωμεν περὶ τούτου τα ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς ἕλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐδόθη προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ τις ἐγγύησις διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν ὀφειλουμένων, πρέπει τοῦ λοιποῦ, ἅμα παρέλθῃ ἢ προσδιορισθεῖσα διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμία, νὰ ἐκτελεσθῇ χωρὶς τινὰ συγκατάβασιν ἢ ἐγγύησις αὐτῆ, ἀνίσως ἐγείναν ἤδη κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τὰ ἀναγκαῖα βήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πληρωμῆς. Μόνον ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ, πρέπει νὰ γίνηται πρὸς ἡμᾶς ἀναφορά.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς ἕλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη καμμία ἐγγύησις, δίδομεν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξουσίαν νὰ χορηγῇ προθεσμίας ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἀναλογίζηται τὸ χρέος ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαίτερα ἢ ἀποδεδειγμένα ἢ ἀξιώπιστα περιστατικά, καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν ἐπαπειλῆται μὲ ζημίαν, δηλ. ἂν παρουσιάζωνται ἀσφαλεῖς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ, ἢ ἂν οὗτοι ἦναι περιττοὶ διὰ τῆς γνωστῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου συγχωρῇ τὴν τιαύτην συγκατάβασιν χωρὶς ζημίον.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ὀφείλει εἰς πᾶσαν ἐξαιρέσειν νὰ ζητῇ τὴν ἡμετέραν ἰδιαίτεραν διαταγὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ὅτι κηρύττεται ἐνῆλιξ ὁ Κ. Α. Μανίκας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ . Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας κηρύττομεν, δυνάμει τοῦ 18 Νόμου τοῦ τίτλου 12 τοῦ Α. βιβλίου τῆς τοῦ Ἀρμενοπούλου Ἐξαβίβλου, ἐνῆλικά τὸν Κ. Μιχαὴλ Α. Μανίκαν ἤδη 21 ἐτῶν, καὶ διατάττομεν, νὰ δημοσιευθῇ ἡ παρούσα ἀπόφασις διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ μεταθέσεως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Καρυστίας εἰς Κούμην.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κοινοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὴν ἀπόφασιν τῆς 30 Σεπτεμβρίου τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Καρυστίας μετετέθη εἰς Κούμην, καὶ ἀνέλαβε τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ εἰς Κούμην ὑποεπιστάτης τοῦ τελωνείου Κύριος Β. Ἰωάννου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

